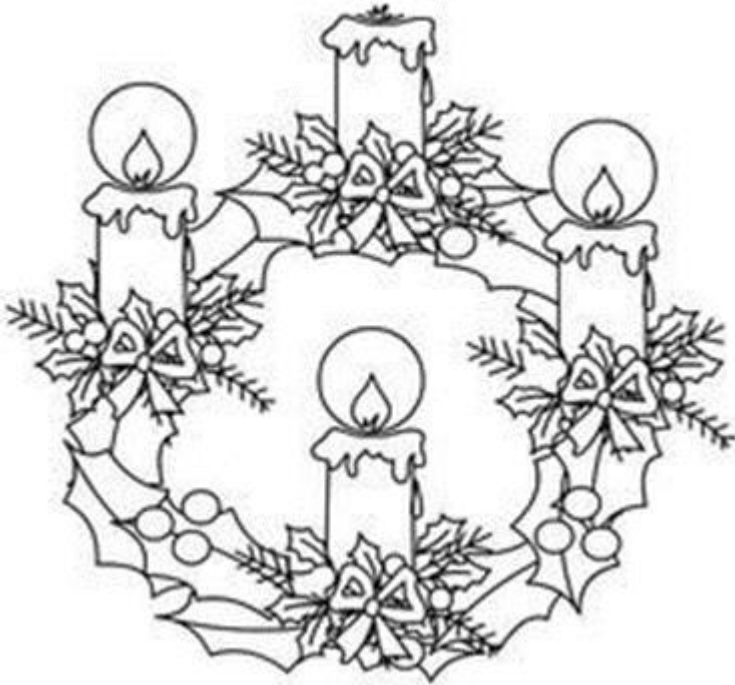

Advent harmadik hete

Dec. 11. Örömvasárnap

Házasoknak:

Fáj, hogy nem szólhatok.
Bár mondtam volna ezernyi szép gondolatot,
Mégis itt ülök szavaim börtönébe zárva,
Süket csendet hallgatok.

Fáj, mert adni vágytam,
Helyette most én kapok.
Mégsem bánom már, hogy így lett,
Hisz oly gyakran hiába szólalok.

Mert az igaz fohász nem az ajkakon,
Benn a szívben fakad.
Nem száll tova szép szavakon,
Örökre bensőm kincse marad.

Szállni tanul a lelkem,
Szólni a szám,
Közben a csend néma szárnyain
Az Úrhoz talál imám. (Gégény István: El nem mondott ima)

Felnőtteknek, fiataloknak:

Urunk, Jézus Krisztus, teremts bennünk csendet, hogy az adventi időben rád, a te szavadra, útmutatásodra, szeretetedre figyelhessünk! Teremts bennünk csendet, hogy lelkünk mélyén meghalljuk bűnbánatra hívó szavadat!

Teremts bennünk csendet, hogy meghalljuk az adventi örömhírt: emberként fogsz megszületni ! Teremts bennünk csendet! A hit ajándékát elfogadó csendet. A te titkaidat elfogadó csendet. A te szeretetedet elfogadó csendet. A megváltó érkezését váró csendet. A lélek mélyén megszülető öröm csendjét. Hiszek, Uram, erősítsd bennünk a hitet! ÁMEN

Gyerekeknek:

Ének

Adventi hírnök: friss fenyőág,
Lobog az első gyertyaláng!
Karácsonyt várva lázban a föld,
Isteni gyermeket köszönt.
Ujjong a szívünk, dalra gyúl,
Nincs már messze az Úr!

Adventi hírnök, friss fenyőág,
Lobog már két kis gyertyaláng!
Ha zörget Jézus, jól figyelj ám,
Betér a szívünk ajtaján!
Ujjong a szívünk, dalra gyúl,
Nincs már messze az Úr!

Adventi hírnök, friss fenyőág,
Lobog már három gyertyaláng!
Múlnak az évek, életünk száll,
De utunk végén Jézus vár!
Ujjong a szívünk, dalra gyúl,
Nincs már messze az Úr!

Ima:

Drága Úr Jézus!

Amikor kisebb voltam, azt hittem, a felnőttek mindig mindent tudnak és mindig jól döntenek.

Azóta már látom, ők is sokszor tévednek, és fájdalmat, bánatot okoznak másoknak, még a gyerekeiknek is.

Néha félek, hogy majd én is rosszul fogok dönteni, nem azt fogom tenni, ami Neked tetszik és a családomnak, a barátaimnak jó.

Amikor itt jártál a földön, Te mindig jó helyen voltál, és azt tetted, amit kellett, ami tetszett az Atyának.

Segíts, hogy jó tanítványod legyek, és majd jól döntsek, ha felnőtt leszek, és igazán komoly döntéseket kell hoznom.

Addig is taníts a kis dolgokban Rád figyelni és jól dönteni. Amen

(Zámbóné Tóth Emese: Tiétek a mennyek országa)

Mese:

A nyughatatlan méhecske

Azt a nyughatatlan méhecskét, amelyikről ezt a történetet írom, én már az ősszel is ismertem. Mégpedig nagyon akaratos és kötözködő méhecskének ismertem. Ő még akkor is kint gubbaszkodott a dérvette őszirózsákon, mikor minden testvérkéje aludt már odabent a jó meleg kaptárban. - Én nem vagyok olyan álomszuszék, mint a többi - döngicsélte a hullatag virágbokroknak. - Egyik fülemüle szótól a másik fülemüle szóig úgyis nagyon hosszú az éjszaka.

Bizony az őszirózsák is elmentek már mind aludni, mikor a nyughatatlan méhecske még mindig kint bújócskázott a zörgő kórók közt. Utoljára is két öreg méhecskének kellett bekaroltatni a kaptárba. Belegyömöszölték egy viaszágyba és a fejéhez tettek egy kis mézes fazekat:

- Ebből kortyanthatsz egyet-egyet, ha megszomjazol álmodban - mondták neki, azzal nyugodalmas jóéjszakát kívántak, becsukták a kaptár ajtaját és eltették magukat holnapra.

Azt hitték, szegények, föl se ébrednek tavaszig, de biz a nyughatatlan méhecske nagyon hamar fölébresztette őket. Hányta-vetette magát az ágyban, forgolódott jobbra-balra, utoljára fölkelte és panaszos zümmögéssel csetlett-botlott a sötétben.

- Hát téged mi lelt? - riadtak föl álmukból az öreg méhek.

- Én már kialudtam magam - motoszkált a nyughatatlan méhecske az ajtó körül. - Azt hiszem, régen reggel van már.

Az öreg méhek kikukucskáltak az ajtóhasadékon és azt mondták, még csak most van éjfél, alig aludtak egy-két órát. Igazuk is volt, mert még csak karácsony felé járt az idő s az jelenti az éjfelet a méhek éjszakájában.

- Mindegy az, én már nem vagyok álmos - veregette össze a szárnyait a nyughatatlan méhecske és kereste a kilincset. Az öreg méhek megint csak visszabújtatták az ágyába és álommézet kentek a szemére.

- Ettől majd mélyebben elalszik, mert ez leragasztja a szemét - takargatták be a virágszirom-paplannal és maguk is álomnak adták a fejüket.

Egy-két órát aludt is a nyughatatlan méhecske jóízűen, Liliomos kertben járt álmában és aranyos napsugárban csillogtatta a szárnyait. Piros tulipán kelyhében is vendégeskedett és úgy kell lenni, hogy ott dörzsölhette le az álommézet a szeméről, mert egyszerre megint fölneszelt az ágyban.

- Fülemlé szót hallottam - osont ki az ágyból s nagy csendesen odalopakodott az ajtóhoz.

Az ajtót bizony megrongálta egy kicsit a tél. Hó lepte, jeges eső verte s akkora nyílás támadt rajta, hogy a nyughatatlan méhecske szépen ki bírt csisszanni.

- Én vagyok a legfrissebb - döngicsélte kevélyen és repült egyenesen az ibolyacsárdába. Az ibolyacsárda azonban még csukva volt és a nyughatatlan méhecskének elmúlt a dúdolhatnékja. Dideregve nézett körül és szégyenkezve hallgatta a madárszót. Mert nem a fülemlé szólt, hanem a pipiske ugrált az országúton.

- Kalács, kalács, kalács - kiabálta örvendezve, ha egy szem elhullott magot talált.

- Zümm-zümm-zümm-zümm, jobb benn, mint künn - szomorkodott el a nyughatatlan méhecske és üres tarisznával bandukolt vissza a kasba.

Szundikált is egy kicsikét, de megint nyughatatlan volt az álma. Arra ébredt fel belőle, hogy a napsugár besüt a hasadékon.

- De már ennek a fele se álom - készülődött fel a nyughatatlan méhecske s megint kiment szerencsét próbálni. Nagy sietségben rá is taposott a testvérekére, de azok még csak meg se rebbentek, olyan mélyen aludtak.

- A legkisebb a legfrissebb - dongott ki a nyíláson s most már nem szomorodott el, ahogy körülnézett. Enyhe szellő cirókálta a szárnyát s röpítette egyenesen a cseresznyevirág-csárdába. Ott pedig szívesen fogadták, mert ő volt az első vendég. Ezer csészikéből kínákozott felé a finom virágméz s ő bizony sorba kóstolta valamennyit. Kerekedett is olyan kedve, hogy alig bírt vele.

- Majd megmutatom én, ki a legény a csárdában! - szálldosott egyik ágról a másikra.

S bizonyosan meg is mutatta volna, ha a nagy dúskálódás közben egyszerre valami hideg csöpp nem hull a homlokára.

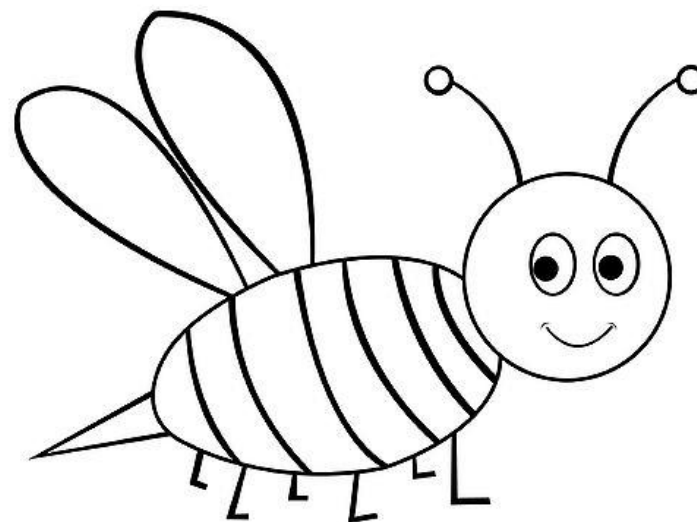
- Nini, ki hajigálódik itten? - tekintett föl a méhecske s nagyon elcsodálkozott, mikor látta, hogy mennyi cseresznyevirágszirom hull az égből.

Az ám, csak hogy azok az égi virágszirmok hidegek voltak és ráfagytak a gyöngé szárnyára. Tél apó visszafordult az ég pereméről és haragosan rázta a szakállából a sűrű havat. Nem bírta vele a nyughatatlan méhecske, akárhogy rázta is a szárnyát s utoljára megdermedve hullott le a földre.

A legkisebb a legoktalanabb - ezt döngicsélte utoljára.

Jó szerencse, hogy én éppen akkor mentem végig a kerten és kiszabadítottam a hóból a nyughatatlan méhecskét. Fölszártgattam a szárnyát, beletettem egy pohárba s most itt élesztgetem a napon. Ha föléled, visszaeresztem a testvérkéihez. De előbb megígértetem vele, hogy soha többet az életben nem nyugtalankodik éjszakának idején.

Móra Ferenc

wikiHow

Dec. 12. hétfő

Házasoknak:

Hozzon a mai nap belső békét számodra.

Bízz Istenben annyira, hogy tudd, pontosan ott vagy, ahol lenned kell. Ne felejtsd el a végtelen lehetőségeket, amelyek a hitből erednek. Használd az adottságokat, amelyeket kaptál, és add tovább a szeretetet, amely megadatott számodra. Légy elégedett abban a tudatban, hogy Isten gyermeke vagy. Legyen ez a tudat teljesen a tiéd, de adja meg a lelkednek a dal, a tánc, a hála és a szeretet szabadságát. Ez mindannyiunké.

Kis Szent Teréz imája

Felnőtteknek, fiataloknak:

Jöjj Szentlélek Úristen!
Helyettesítsd csendes nyugalommal,
A bennünk lévő feszültséget.
Helyettesítsd csendes bizalommal,
A bennünk lévő aggodalmat.
Helyettesítsd erős hittel,
A bennünk lévő félelmet.
Helyettesítsd kegyelem édességével,
A bennünk lévő keserűséget.
Helyettesítsd ragyogó fényeddel,
A bennünk lévő sötétséget.
Helyettesítsd szerető melegeddel,
A bennünk lévő hideget.
Helyettesítsd fényességeddel,
A bennünk lévő éjszakát.
Helyettesítsd üdítő tavaszoddal,
A bennünk uralkodó hideg telet.
Egyengesd ferdeségünket.
Vedd el büszkeségünk élességét,
De mélyítsd el alázatosságunkat.
Gyűjtsd meg szeretetünk tüzét,
De oltsd ki szenvedélyeink tüzét.
Tedd, hogy úgy lássuk magunkat,
Ahogy Te látsz minket.
Engedd, hogy úgy lássunk Téged, ahogyan azt Te kívánod.
Így legyünk boldogok a Te szavaid szerint:
"Boldogok a tiszta szívűek, mert meglátják Istent!"

Gyerekeknek:

Ének:

Harmatozzatok! Égi magasok,
Téged vár epedve a halandók lelke,
Jöjj el, édes Üdvözítőnk!

Mert az emberek csak tévelyegnek,
ha te égi fényed nem vezérli őket:
Jöjj el, édes Üdvözítőnk!

Ima

Mennyei Atyám!

Olyan jó, hogy annyira szeretsz! Annyi ajándékot kapok Tőled mindennap.
Köszönöm, hogy van családom, otthonom, van mit ennem és innom.

Köszönöm a fákat, a madarakat, a fényt és az esőt.

Köszönöm, hogy Te mindig velem vagy és vigyázol rám. Tudom és érzem,
hogy szeretsz.

Szeretném a Te szeretetedet továbbadni – én is szeretettel akarok fordulni
a családom tagjai és mások felé.

Kérlek, add, hogy ez az érzés és szándék tartós legyen bennem. Amen

(Zámbóné Tóth Emese: Tiétek a mennyek országa)

Mese:

Örökölt búzaszem

Volt egyszer egy gazdag ember. Egész életében megvolt mindene. Három fiát szépen felnevelte. Hanem azért a kincsesláda kulcsával mégsem lehetett a betegséget kizárni a házból. Az bizony őt is utolérte. Nagy bajában, öregségében csak a legkisebb fia ápolta. A másik kettő ezalatt élte világát: szép feleséget, jó cimborákat szereztek. Mégis, mielőtt meghalt volna a gazdag ember, úgy rendelkezett, hogy sok-sok aranyát a legidősebb fia kapja.

Szép, tornyos házát, száz hordó borát a középsőnek ajándékozta, a legkisebbnek pedig nem hagyott egyebet egyetlen búzaszemnél. Alighogy eltemették, a két nagyobbik fiú hamarosan megvigasztalódott a kincseken. Kinevették az öccsüket:

- No, te ugyan elmehetsz az örökségeddel! Hiába kedveskedtél, hízelegtél az apáknak, mégis minket szeretett jobban! - Azzal el is kergették a háztól.

Futott szegény fiú, amíg csak látott, és estére egy rozoga csőszkunyhóban húzta meg magát. Fájó szívvel gondolt az apjára. Sehogyan sem tudta megérteni, miért bánt vele ilyen mostohán. Mihez kezdjen ezzel a búzaszemmél?...

Keserűségében el is hajította, s elhatározta, hogy másnap világgá megy. Hát, amint reggel felébred, észreveszi ám, hogy a búzaszem kikelt az éjjel, és szemlátomást nő a szára. Úgy nőtt, ahogy nézte.

Mire a nap delelőre ért, gyönyörű, dús kalász ringott a szélben.

- Ennek fele se tréfa! - gondolta a fiú, és leakasztotta válláról a vándortarisznyát. A kalászból a tenyerébe pergette a magokat, és mind egy szemig újra elvetette.

Másnap virradóra azok is kikeltek, szárba szöktek, délre gazdag kalászokat hoztak. A fiú akkorát fütttyentett örömeiben, hogy a rigó is elcsodálkozott a fán. Most már annyi búzája volt, hogy vetett is, maradt is. A maradékot két kő között megőrölte, és kicsi cipót süített belőle. Éppen bele akart harapni, amikor arra jött egy vándor, de olyan fáradtan, hogy már alig vánszorgott.

- Ennek nagyobb szüksége van a kenyérre, mint nekem - gondolta a fiú, és jó szívvel odaadta a cipót az öregnek. Igaz, ő maga éhes maradt, de a csodálatos búzaszemek másnap még több termést hoztak, és kétszer akkora cipót süthetett magának. Ez így ment napról napra. Egyre több dolga lett a fiúnak, de szomorúsága elmúlt, arca jókedvtől piroslott.

Minek is szaporítsam a szót? Hamarosan jómódú ember lett belőle. Mindig annyit vetett és annyit aratott, hogy minden rászorulóknak adhatott a kenyereből. Meg is szerették hetedhét országban.

Eszkendők múltak el, míg egyszer, egy zimankós estén toprongyos ember kopogtatott be az ajtaján.

- Könyörülj meg rajtam egy falat kenyérrel, mert éhen halok! - kérlelte panaszosan. A fiú mindjárt az asztalához ültette. Alig ettek, egy másik didergő vándor is bezörgetett éjjeli szállásért. Azt is megvendégelte és megkérdezte tőlük:

- Ugyan milyen nagy szerencsétlenség ért benneteket, hogy így kell a világban vándorolnotok? Felsóhajtott az első:

- Volt nekem sok aranyam, de mind elköltöttem. Szép feleségemnek cicomára kellett. Elfogyott az arany - elhagyott mindenki!

A másik lehorgasztotta a fejét, és nagy búsan mondta:

- Volt szép házam, száz hordó tüzes borom. A sok bort megittuk, a tornyos ház oldalát kirúgtuk a cimborákkal a nagy mulatozásban.

- Én pedig csak a búzaszemmel kezdtem - mondta csendesen a házigazda.

Elkerekedett erre a szeme a két idegennek. Felugráltak az asztaltól:

- Hiszen akkor te vagy a mi öcsénk! Hát nem mentél világgá bánatodban?

- Nem bizony - mondta boldogan a legkisebb fiú. - És most már mindent értek.

Te, édes bátyám, csak holt aranyakat kaptál; te másik bátyám, elmálló köveket és az elfolyó borban hamis melegséget. De nekem egyetlen búzaszemben örökölt hagyta apám a megújuló életet, a munka örömét, a másokon való segítség boldogságát. Most már tudom, hogy az apám nagyon szeretett engem.

Dec. 13. kedd

Házasoknak: Kalkuttai Szent Teréz gondolatai a **családi életéről**

"Azt gondolom, hogy a mai világ fejtetőre van állítva, és sok a szenvedés azért, mert oly kevés a szeretet az otthonokban és a családi életben. Nincs időnk a gyermekeinkre, nincs időnk egymásra, nincs időnk élvezni egymás jelenlétét."

"A szeretet az otthonainkban kezdődik; a szeretet az otthonokban lakik és ezért van a sok szenvedés és szerencsétlenség a világban... Úgy tűnik, manapság mindenki szörnyű sietségben van, türelmetlenül a minél nagyobb siker, fejlődés, gazdagság és más hasonlók elérésében, a gyermekeknek pedig szüleik idejéből oly kevés jut. A szülőknek nincs idejük egymásra és így a családokban kezdődik a világ békéjének felbomlása."

"Szükségünk van megtalálni Istent, de Őt nem találhatjuk meg a zajban és nyugtalanságban. Isten a csend barátja. Nézzétek a természetet, ahogy a fák, a virágok, a fű csendben növekszik; nézzétek a csillagokat, a Holdat és a Napot, ahogy csendben haladnak... Szükségünk van a csendre, hogy megérinthessük a lelkeket."

Felnőtteknek, fiataloknak:

Urunk, irgalmas Isten, szentséges, hatalmas, te vagy a békesség, te vagy az egység, te vagy a tisztaság, te vagy a jóság.

Atyja és Ura vagy mindazoknak, akik szívükben békés gondolatokat táplálnak.

Adj nekünk alázatosságot, reményt és erős hitet!

Add, hogy a szeretet Lelke, a te Lelked éltesse minket;
- segíts egymáshoz tiszta szeretetben közelednünk,
mert ez minden parancs foglalata és beteljesítése!

Segíts, hogy a béke és az egyetértés fiai legyünk,
és így méltók legyünk arra, hogy boldognak nevezzen minket szent Fiad!
Általa és vele legyen neked dicsőség és hatalom, a jószágos Szentlélekkel
együtt! Ámen (Jeruzsálemi Szent Cirill)

Gyerekeknek:

Ének:

Ó jöjj, ó jöjj üdvözítő beteljesült már az idő.
Törd át az ég zárt ajtaját
vár a világ sóvárgva rád.

Megnyílt az ég harmatozva
megváltónkat hogy lehozza.
Ég felhői nyíljak szét
hozva Jákob fejedelmét.

Föld virulj ki völgyön halmon
viruló zöld had fakadjon
Nyílj ki földnek szép virága
Dávid házának nagy királya.

Ó fényes nap, ó szép csillag
téged vágyunk mi látni csak.
Kelj fel napunk fényességed
űzze el a sötétséget.

Ima

Köszönöm, mi jót ma adtál,
Hogy eddig is megtartottál,
Tarts meg Uram, ezután is,
Tartsd meg apám és anyámat is,
Nagyszülőket, testvéreket,
S mind, akiket én szeretek, Ámen.

Mese:

Rózsabimbók

Milliónyi rózsza ontotta nap, mint nap illatát, élte mindennapos életét. A zsenge rügyekből egyszer, egyszerre pattant ki két egyformám harmatos rózsabimbó. Külsőre teljesen egyformák voltak ugyan, ám mindketten mást gondoltak rövidke életükről.

Az egyik így gondolkozott: "Gyönyörű ez a reggel, amint a nap kisüt, széttárom szirmaimat, hogy aki csak erre jár, élvezhesse illatomat."

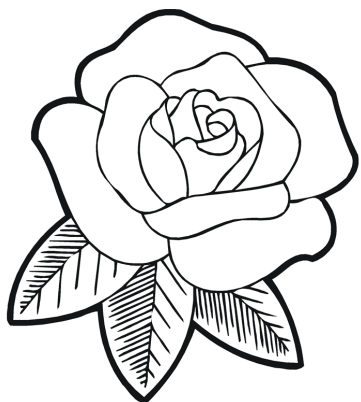
Így is tett. Amint a nap sugarai megsimogatták, kinyílt és bőven ontotta bódító illatát. Ám még szinte dél sem volt, szirmai hervadni kezdtek, és estére teljesen elhervadt.

A másik harmatos rózsabimbó így gondolkozott: "Én bizony nem fogok akárkinek illatozni. Az én illatom különlegesebb, mint a többieké. Csak annak tárom szét szirmaimat, hagyom élvezni illatom, akit én választok ki, aki érdemes erre."

Múltak az órák, de ő senkit sem talált megfelelőnek magához. Így jött el az este és ez a rózsabimbó is elpusztult, anélkül, hogy kinyílt volna.

A tanulságot mindenki vonja le magának...

Nagy hiba ha arra várunk amit megálmodtunk, amiről ábrándozunk. Mindig jobbra és szebbre várva elszalasztjuk az élet lehetőségeit és mire észbe kapunk már késő.

©Kidsfront.com

Dec. 14. szerda

Házasoknak:

Édesapák imája Szent Józsefhez

Mennyei Atyánk! Köszönöm neked az életem, köszönöm feleségem, és köszönöm gyermekeimet, akikkel megajándékoztál. Most Szent József életét példának tekintve kérek:

- Adj nekem hitet és érzékeny lelket, hogy megértsem nekem szánt üzenetedet.

- Kérlek, mutasd meg, mi a szándékom velem, hogy megfeleljek házastársi és szülői hivatásomnak.
- Segíts, hogy el tudjam fogadni, és meg tudjam valósítani, amit rólam elgondoltál akkor is, ha nem értem.
- Segítsd meg feleségemet, hogy benne Mária hite és lelkülete éljen. Segíts úgy szeretnem, ahogy Szent József szerette jegyesét.
- Segíts úgy élnem mások iránti türelemmel, figyelemmel, hogy gyerekeink számára életem példája vonzó legyen a követésre.
- Segíts, hogy gyerekeinknek át tudjam adni a hitet: szavaimból, és tetteimből megismerhessék az igazi szeretetet. Tudjam munkára, becsületességre, igazmondásra, szerénységre, rendre, fegyelemre, kötelességteljesítésre nevelni őket. Tudják derűs lélekkel elfogadni a szegénységet, testi-lelki megterhelést. Tudjanak áldozatot hozni, önzetlenül adni és szolgálni, elviselni, ha nem az ő akaratuk teljesül.
- Segítsd gyerekeinket, hogy növekedjenek testi-lelki egészségben, bölcsességben úgy, hogy neked is kedved teljék bennük. Ragaszkodjanak hozzád, tartsák meg törvényeidet, és szeressék egyházadat. Mindig, a nehézségek idején is érezzék gondviselő, atyai szeretetedet.
- Jóra törekvésükben találjanak segítőtársakra, és véd meg őket a rossz útra, bűnre csábítóktól.
- Tudják értékelni teremted csodáját. Az életet mindennél többre tartsák, az anyagi javakkal jól gazdálkodjanak.
- Mutasd meg nekik leendő házastársukat, akit te választottál nekik. Támogasd őket, hogy hivatásukra: a házasságra vagy a papi,

szerezeti életre, mint szentségre készüljenek, és addig tiszta életet éljenek.

- Vigyázz gyerekeink családjára, hogy köztük is keresztény szellem uralkodjon, és unokáinkat vallásosan neveljék.
- Segíts elfogadni és szeretni gyerekeinket akkor is, ha testileg vagy lelkileg betegek, és nem az általam helyesnek tartott úton haladnak. Te légy a vigaszom. Soha ne szűnjek meg értük imádkozni.
- Segíts, hogy családfői feladataimat, döntéseimet bölcsen és jól elláthassam. Tudjak akkor szólni, és akkor hallgatni, amikor annak ideje van.
- Add, hogy mindig legyen munkám, feladatom, és azt mindig pontosan, lelkiismeretesen, bölcsen elvégezzem mások szolgálatára.

Amen.

Feleségnek:

"Uram, állíts szájam elé őrséget,
és ajkam kapujához rendelj védelmet"
(Zsolt 140,3)

A hallgatás szelídség,

amikor nem szólsz, ha bántanak,
amikor nem keresed a magad igazát,
amikor hagyod, hogy Isten
védelmezzen téged.
a hallgatás szelídség.

A hallgatás irgalom,

amikor nem feded fel testvéreid hibáit;

amikor készségesen megbocsátasz anélkül,
hogyan a történeteket felemlégetnéd,
amikor nem ítélsz, hanem imádkozol,
a hallgatás irgalom.

A hallgatás türelem,

amikor zúgolódás nélkül fogadod
a szenvedést,
amikor nem keresel emberi vigaszt,
amikor nem aggódsz, hanem türelmesen
várod, hogy "a mag" kicsírázzék,
a hallgatás türelem.

A hallgatás alázat,

amikor nincs versengés,
amikor belátod, hogy a másik jobb
nálad,
amikor hagyod, hogy testvéreid
kibontakozzanak, növekedjenek
és érlelődjenek,
amikor örvendezve mindent elhagysz
az Úrért,
amikor cselekedeteidet félreértik,
amikor másoknak hagyod a vállalkozás
dicsőségét,
a hallgatás alázat.

A hallgatás hit,

amikor nyugodtan vársz, mert tudod,
hogyan az Úr fog cselekedni,
amikor lemondasz a világról,

hogy az Úrral lehess,
amikor nem törődsz azzal,
hogy megértsenek téged, mert elegendő
neked, hogy az Úr megért,
a hallgatás hit.

A hallgatás imádat,
amikor átkarolod a keresztet, anélkül,
hogy megkérdeznéd: "Miért?"
a hallgatás imádat.
"Jézus hallgatott".

(Kalkuttai Szent Teréz: A HALLGATÁS ÉRTÉKE)

Felnőtteknek, fiataloknak:

"Ha akarsz lenni kicsit boldogabb:
Tartsd kicsit távolabb a dolgokat
Magadtól - s nem fognak gyötörni.
Nem fogsz a percek rejtett zátonyán
Boldogtalan hajó Te, összetörni.
Ne ismerkedj a dolgok lényegével,
Csak friss hamvával, csillogó színével.
Úgy, mint a fecske a víz tükörével." (Reményik Sándor)

Gyerekeknek:

Ének:

Ég a gyertya ég,
el ne aludjék,
szíveinkből a szeretet
ki ne aludjék.

Ima:

Leszállt az éj: ágyamba térek,
s jószágodért, ó áldott Lélek,
Néked hálával áldozom,
s oltalmadért imádkozom. Amen

Mese:

A legszebb könnycsepp

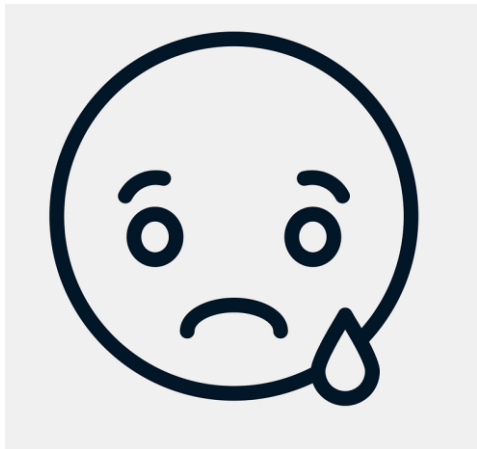
Angyalt küldött a földre a Jó Isten, hogy vigye fel az égbe a legszebb könnycseppet. Az angyal bejárta az országot, világot. Végre rátalált egy özvegy édesanyára, aki egyetlen gyermekének koporsója felett hullatta könnyeit. Minden könnycseppje igazgyöngynek látszott, szikrázott rajtuk a napsugár. Az angyal azt gondolta, hogy könnyen teljesítette a feladatot. Túl korán örvendezett. Isten ugyan megdicsérte őt szorgalmáért, de azt mondta, hogy szebb könnycsepp is van a világon.

Az angyal ismét útnak indult. Másodszor egy ártatlan kisfiú könnyét vitte az égi trónus elé, de ezzel sem teljesítette feladatát. Újból a földre röppent. Villámgyorsan gyűjtögette a legkülönbözőbb könnycseppeket: Hálakönnyből, keserű csalódásból kihullajtottat, bánatos édesapáét, szomorú édesanyáét, haldokló emberét... Isten azonban mindezekre azt válaszolta: szebb könnycsepp is van a világon!

Szomorú volt az angyal, mert nem tudta teljesíteni Isten kívánságát. Bele is fáradt a sok keresésbe. Betért egy templomba pihenni. Úgy gondolta hiába minden igyekezete, a legszebb könnycseppre soha sem talál rá.

A templom félhomályában egyszer csak egy embert vett észre, aki félrehúzódva keserűen zokogott. Saját bűneit siratta, nem talált vigaszt, mert átérezte szörnyű tettét: az Istent bántotta meg. Ezért folyt a könnye és meleg esőként áztatta a poros követ. Az angyal nyomban mellette termett: szemkápráztatóan ragyogott valamennyi könnycsepp, miközben tarsolyába gyűjtögette őket. Érezte, hogy végül mégis sikerül teljesítenie a rábízott feladatot. Valóban a könnycseppek oly szépek voltak, hogy az angyal nem tudta levenni róluk a tekintetét.

Amikor a könnycseppekkel odaállt a Jó Isten elé, dicséretben részesült. Isten így szólt hozzá:- Látod nincs szebb ragyogás, nincs aranyosabb fénysugár, mint ami a bánat könnyéről verődik vissza. Mert a bánat fakasztotta könnycseppek igaz szeretetről tanúskodnak, és csillogásukkal a bűntől megmenekült szabad ember szépségéről győzik meg a világot. A bűntől felszabadult ember az örökkévalóság fényét sugározza.

Dec. 15. csütörtök

Házasoknak:

Ady Endre: Őrizem a szemed (részlet)

Nem tudom, miért, meddig
Maradok meg még neked,
De a kezedet fogom
S őrizem a szemedet.

Felnőtteknek, fiataloknak:

Légy független, gondolkodó létező. Ne csak nézz, láss is.
Ne higgy el mindent, amit mondanak, inkább járj utána.
Szeresd felebarátodat, mint tenmagadat!

Ne légy haragvó, bosszúálló, bocsáss meg mindenkinek, és
kérj bocsánatot, ha hibát követtél el.
Kutasd és találd meg boldogságod ebben az életben.
Légy önzetlen.

Tiszteld az ősi tudást, a bölcseket, találd meg saját gyökereidet, mert csak
így élhetsz teljes életet. Ne fordíts hátat senkinek. Élj tisztán és igazul.
Lásd meg, találd meg az Egységet mindenben és mindenkinben.
Teremts rendet önmagadban, ezzel a környezetedben és így a világban.
Szeresd és tiszteld önmagadban, embertársaidban és minden létezőben a
Halhatatlan Isteni Szellemiséget és Lelkiséget.
Hintsd az Isteni Szeretetet, Te magad legyél a Fény, amely beragyogja az
Életet.
Az élet Élet. Éljed.

(Kalkuttai Szent Teréz: Élet)

Gyerekeknek:

Ének: Az Ég a gyertya, ég dallamára

Jézus kopogtat,
gyertyát gyújtogat,
ahol belép, itt is, ott is
gyertyát gyújtanak.

Szívem megnyitom,
térj be, Jézusom!
gyújtsd meg hitem kis gyertyáját,
térj be, Jézusom!

Itt a gyertya benn,
itt a szívemben,
Jézus egy kis gyertyát gyújtott
itt, a szívemben.

Kis gyertya-hitem
vigyázva viszem,
fúvó szellő el ne fújja,
vigyázva viszem.

Sötét a világ,
ragyogj, kicsi láng,
Jézus felé mutass utat,
ragyogj, kicsi láng!

Ima:

Atyám,
áldj meg olyan szívvel,
mely köszönetet tud mondani.
Hadd legyünk Jézushoz
hasonlóan kedvesek és
lélekben tiszták. Amen
(William H. Parker Himnusza alapján)

Mese:

A két veréb

Két kis veréb boldogan levegőzött a fa tetején, ami nem volt más, mint egy fűzfa. Az egyik kimerészkedett a fűzfaág végére és a másik egy vastagabbon telepedett le. Kis idő múlva a felső ágon lévő, csak éppen azért, hogy megtörje az unalmas csendet, megszólalt: - Ó milyen gyönyörűek ezek a zöld levelek!

A lenti ágon lévő kis veréb az egészet ugratásnak vette és szárazon odacsiripelte: - Elment az eszed, hát nem látod, hogy a levelek mind fehérek?!

Az ág felső részén ülő madárka sértődötten válaszolt: - Elment ám a te eszed, azok a levelek mind zöldek!

A lejjebb ülő ismét felcsiripelte: - Fogadni merek a szárnyam minden tollára, hogy a levelek mind fehérek! Te semmihez sem értesz, mert bolond vagy!

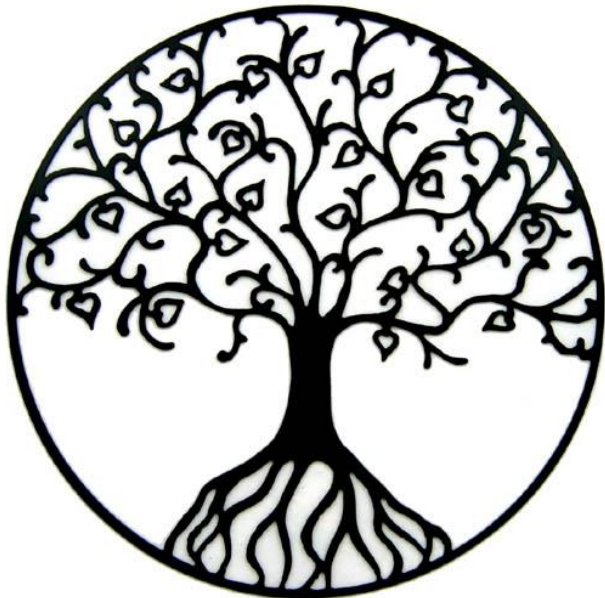
A feljebb ringatózó madárka egy másodpercet sem gondolkozott és zuhanórepüléssel rávetette magát ellenfelére. A másik meg sem mozdult.

Amikor szemben voltak egymással és nyakukon felborzolódt a tolluk, mielőtt elkezdtek volna egymást tépni, becsületből mindketten felnéztek a magasba.

A kis veréb, amelyik a magasból zuhant alá, csodálkozva mondta: - Hát nézz oda, a levelek tényleg fehérek! – Azonnal így szólt a barátjának: - Repüljünk fel oda, ahol az előbb én voltam! Felrepültek a legmagasabb ágra és együtt csicseregtek: - Hát nézz oda, a levelek mind zöldek!

Sokszor mondjuk: - „Jól csak a szívével lát az ember!” – De mit jelent ez? Minden bizonnyal azt, hogy sokszor becsap minket a szemünk, de nem a szemünk a hibás. Egyszerűen lusták vagyunk a dolgokat más szemszögből is nézni. Fárasztó a teljességre törekedni, fárasztó más szemével látni a világot.

(Bruno Ferrero)

Dec. 16. péntek

Házasoknak:

Szeretet... Mi is a szeretet? Érzem...? De valóban érzem? Ennél több...

A szeretet nem érzem, hanem cselekvés.

A szeretet mindig a másik emberért létezik.

Nem azért szereti a másik embert, mert viszont-szeretetet vár.

Örül a viszontszeretetnek, de nem azért szeret, hogy őt szeressék.

A valódi szeretet nem vár a másik szeretetére,
már akkor is szeret, amikor a másik ember még nem szeret,
és azután is szeret, amikor a másik már nem szeret.

Szeretni annyit jelent: adok, nem pedig kapok.

Adom önmagam, adom örömöm,
bánatom, érdeklődésem, együttérzésem, barátságom, hálám, értelmem...

A szeretet lényege a másik-centrikus gondolkodás és cselekvés.

A szeretet törődő és felelősségteljes.

Figyel a másik ember kimondott és kimondatlan igényeire.

Szükséges hozzá a másik ember tisztelete.

Akit szeretek, annak tisztában vagyok egyéniségével.

Őt szeretem, nem egy illúziót, egy képet, és nem azt, akinek szerintem lennie kéne.

Ehhez pedig ismernem kell őt.

Szent Ágoston mondta, nem lehet valakit szeretni,
akit nem ismerek, és nem lehet megismerni valakit, akit nem szeretek.

A szeretet lényege, hogy nem függ semmitől.

A szeretet elfogadás.

A szeretet elfogadja a másikat, ahogy a másik van.

Nem akarja megváltoztatni.

Megváltoztatni csak önmagunkat lehet.

Lehetetlen mások szeretete önmagunk szeretete nélkül.

Szeretni azt jelenti, fény és melegség vagyunk a másik számára.

Minél inkább szeretünk és odaajándékozunk magunkat, annál értékesebb lesz életünk.

(Hermann Hesse)

Felnőtteknek, fiataloknak:

Krisztusnak itt a földön nincs keze, csak a tiéd.
Krisztusnak itt a földön nincs lába, csak a tiéd.
A te szemeddel tekint könnyőreletesen a világra.
A te lábaddal jár szerte, hogy jót tegyen.
A te kezéd, amellyel áld.
(Avilai Szent Teréz)

Gyerekeknek:

Ének:

Ó, jöjj, ó, jöjj, Emmánuel,
Csak téged áhít Izrael,
És hozzád sóhajt untalan,
Mert Isten híján hontalan.

Meglásd, meglásd, ó, Izrael,
Hogy eljövend Immánuel!

Jöjj el, ó Jessze vesszeje,
És állj a rossznak ellene!
A mélyből, mely már eltemet,
S tűzből mentsd ki népedet!

Meglásd, meglásd, ó, Izrael,
Hogy eljövend Immánuel!

Ima:

Álom, álom, édes álom,
nyugodj az én szempillámon;
s amíg zárva lesz a szemem;
légy mellettem, Jó Istenem!

Amen

Mese:

A két favágó

Az erdőben egymás mellett dolgozott két favágó. A fák törzseinek hatalmas volt az átmérője. Sokat kellett dolgozni a fakitermeléssel. Mindketten egyformán jól kezelték a fejszét, de a munkamódszerük nem egyezett: az első kitartó munkával vágta a fába fejszéjét, egyiket a másik után. Ritkán, és akkor is csak rövid szünetet tartott. A másik favágó óránként hosszabb pihenőre megpihent...

Naplementekor az első favágó csak a munka felét végezte el. Izzadtan és fáradtan tette le a szerszámot, szinte teljesen kimerült. A második, szinte hihetetlen, de befejezte a munkát. Egyszerre kezdték a favágást és a fák is nagyjából egyformák voltak. Az első favágó nem hitt a szemeinek.

- Nem értem a dolgot - mondta. - Minden órában kiadós pihenőt tartottál és mégis előbbre vagy.

- Igen, láttad, hogy minden órában megálltam pihenni. Amit viszont nem láttál az az volt, hogy a szünetet a pihenés mellett arra használtam, hogy megélezzem a fejszémet - mondta a másik favágó.

A lélek olyan, mint a fejsze: nem szabad hagyni, hogy berozsdásodjon.

Mindennap fend meg egy kicsit:

1. Tarts pihenőt és hallgass tíz perc zenét!
2. Amikor teheted, sétálj egy kicsit!
3. Öleld meg naponta azokat, akiket szeretsz. Okvetlen mondd is meg nekik!
4. Ünnepelj minden születésnapon és névnapon is!
5. Legyél udvarias a családdal is!
6. Mosolyogj!
7. Imádkozzál!
8. Segíts másokon!
9. Érezd jól magad!
10. Nézz az égre, és törekedj a magasba!

(Bruno Ferrero)

Dec. 17. szombat

Házasoknak:

Ima a családokért

Urunk, Jézus, taníts meg minket a szeretetben való folyamatos növekedésre! Tanítsd a szülőket a felelősségvállalásra, a felelősségteljes gyermeknevelésre és a problémák szeretetben való megoldására! Indíts minden családot arra, hogy helyet adjanak otthonukban Istennek, és bekapcsolódjanak az egyházi közösség nagy családjának életébe! Segítsd a fiatalokat, hogy merjenek elköteleződni egymás mellett a szentségi házasság életre szóló kötelékében, és örömmel vállalják, és a Beléd vetett hit és bizalom szellemében neveljék a gyermekeket, akikkel megajándékozod házasságukat. Fogadják el a családok az Egyház szentségeinek erőt adó segítségét, hogy tanúságot tudjanak tenni Istenről, mint a családi értékek és boldogság igazi adományozójáról! Ámen.

Felnőtteknek, fiataloknak:

Csendes csodák

Ne várd, hogy a föld meghasadjon
És tűz nyelje el Sodomát.
A mindennap kicsiny csodái
Nagyobb és titkosabb csodák.

Tedd a kezedet a szívedre
Hallgasd, figyeld, hogy mit dobog,
Ez a finom kis kalapálás
Nem a legcsodásabb dolog?

Nézz a sötétkék végtelenbe,
Nézd a kis ezüstpontokat:
Nem csoda-e, hogy árva lelked
Feljük szárnyat bontogat?

Nézd, árnyékok hogy fut előled,
Hogy nő, hogy törpül el veled.
Nem csoda ez? - s hogy tükröződni
Látod a vízben az eget?

Ne várj nagy dolgot életedbe,
Kis hópelyhek az örömök,
Szitáló, halk szírom-csodák.
Rajtuk át Isten szól: jövök.
(Reményik Sándor)

Gyerekeknek:

Ének:

Kicsiny kis fényemmel
Világítani fogok!
Kicsiny kis fényemmel
Világítani fogok!
Kicsiny kis fényemmel
Világítani fogok!
Áldom őt minden nap és mindenhol.

Elrejtsem-e fényemet? NEM!
Világítani fogok! 3x
Áldom őt minden nap és mindenhol.

A sátán sem állíthat meg. NEM!
Világítani fogok! 3x
Áldom őt minden nap és mindenhol.

Így teszek míg Jézus jön. IGEN!
Világítani fogok! 3x
Áldom őt minden nap és mindenhol.

Ima:

Gondviselésedért Téged áldalak Uram,
Reád bízom magam, Te őrizd nyugalmam!
Az éjszakában is oltalmazzon kezed,
S Téged dicsérjelek reggel, ha felkelek. Ámen

Mese:

Beppo és a léggömb

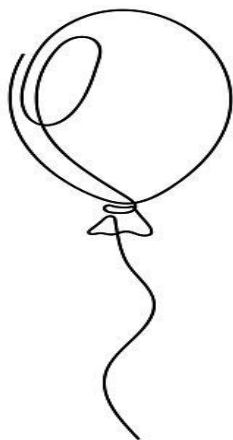
A kora tavaszi napsugár simogatta a zsenge zöldbe öltözött természetet.
Minden gyerek szorgalmasan hajolt füzete fölé az iskolában, csak a
nyolcéves Beppo álldogált magányosan egy dombon, és leste izgatottan az
 eget. Odafent mindössze egy parányi piros folt látszott. Miatta szökött meg
Beppo az iskolából.

A piros léggömb egyre magasabbra emelkedett. Beppo húsz lírát áldozott
érte. Mekkora összeg ez egy gyerek számára! És mégis megvette - csak úgy,
hogy elszálljon?

Senkinek sem árulta el, mi a szándéka vele. Titokban írt egy levelet, és
rákötötte a léggömb madzagjára. És amikor minden gyerek betódult a
tantermekbe, ő kiosont, hogy a dombról útjára engedje a léggömböt.
Remélte, hogy a szél nem tépi le róla az üzenetet.

„Édes Istenem - állt nagybetűkkel a papíron -, néhány hét múlva megszületik a kisöcsém. Mi hatan vagyunk gyerekek, és a szüleimnek kevés a pénze. A kicsinek Pedróval és velem kell majd aludnia, mert nincs elég ágyneműnk. Kérlek, édes Istenem, add, hogy szerezhessenek öcsikének egy szalmazsákot meg ágyneműt! Lehet használt holmi is! Én az itáliai Arcolében élek. A Te Sala Beppód."

A kisfiú így fogalmazta meg kérését, és remélte, hogy az, akinek a levelet szánta, el tudja majd olvasni. És amikor a parányi piros folt eltűnt a magasban, Beppo azzal a biztos érzéssel trappolt haza, hogy a jó Isten segíteni fog.

Az elkövetkező napok kínosan, lassan teltek Beppo számára. Izgatottan várakozott. De semmi sem történt. Mintha az ő kis piros léggömbje célt tévesztve eltűnt volna a végtelen messzeségben. Az egyetlen esemény közben csak az volt, hogy megbüntették a szökésért, és pótolnia kellett a mulasztást.

De akkor mégis történt valami. A negyedik napon azután, hogy fölengedte a léggömböt, Beppo már messziről meglátta a postás

csomagszállító kocsiját a házuk előtt. Izgatottan robbant be a konyhába, ahol az egész családot együtt találta. Az asztal közepén állt a nagy csomag. A Sala család feje erősen vitatkozott a postással. Beppo a hangzavarból tisztán kivette apja basszusát.

-És te akarsz postás lenni, Antonio, amikor azt sem tudod megérteni, hogy ez a csomag sehogyan sem lehet a miénk?

A postás képe vörös volt az indulattól.

-Te bolond! - kiáltotta -, hát nem tudsz olvasni? Sala! A Sala család részére!

Ez áll rajta!

-Igen, ez a nevünk. De mi senkit sem ismerünk Rovigóban. Ajándékot pedig nem fogadok el, azt te is tudod! Vidd innen ezt a csomagot!

Az apa akkorát csapott az asztalra, hogy a két legkisebb Sala gyerek, akik addig vidáman mászkáltak a padlón, ijedtükben az asztal alá menekültek.

Beppo nem bírta tovább.

-Nyissák már ki azt a csomagot! - kiáltotta magánkívül az izgalomtól. -

Akkor majd meglátjuk, hogy nekünk szánták-e vagy sem!

A lárma elült. Az apa sűrű szemöldöke alól sötét pillantást lövellt a merész fiúra, aki beleszólt a felnőttek dolgába, és gondolkodott egy darabig.

-No, legyen! - kiáltott végül a postásra. - Akkor, hallottad, nyisd ki!

Az egyenruhás férfi sietve oldotta ki a csomókat, és fejtette le a csomagról a zsineget. Amikor felemelte a doboz tetejét, síri csend támadt a konyhában.

Megigézetten nézték a dobozból előtűnő sok fehér holmit: pelenkákat, ágyneműt és aprócska gyerekholmit! Nem éppen a legújabbak, de épek és tiszták. Micsoda kincs ez a Sala család számára! A mama szeme könnytől ragyogott.

Hát nem csoda történt, hogy a jó Isten éppen Rovigóban, Arcolétól csaknem száz kilométerre adott fel egy csomagot a Sala család számára?

Mialatt a csomag tartalma kézről kézre járt, Beppo csendesen kiosont a házból. Majd kicsordult a szíve az örömtől. A dombra sietett, ahonnan néhány napja szélnek eresztette a piros léggömböt, és hálát adott a jóságos Feladónak.